

عنوان مقاله:

ارتباط انسان کامل و قرآن از دیدگاه ملاصدرا

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و سومین همایش ملی اسلام و ارزش های متعالی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عین اله خادمی - استاد فلسفه اسلامی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

لیلا پوراکیب - دانشجوی دکتری فلسفه اسلامی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

مسئله محوری مقاله زیر بررسی و تحلیل رابطه انسان کامل و قرآن از دیدگاه ملاصدرا است. در این جستار با توجه به مقدماتی در باب شناخت قرآن، رابطه انسان کامل و قرآن تبیین شد. ملاصدرا با بیان ویژگی های متعدد، به توضیح حقیقت قرآن می پردازد. از دیدگاه او مخاطبان قرآن، مقربان الهی هستند که باطنشان به نور قرآن نورانی شده، با رفع موانع درک قرآن، از شرایط لازم برای فهم حقایق قرآن برخوردار شده اند. از نظر او این شرایط اشتدادی بوده هرکس متناسب با درجه وجودی خود از حقیقت قرآن بهره مند می شود. در بخش دوم مقاله جهات مختلف ارتباط انسان کامل و قرآن بررسی و تحلیل شد. نتیجه این واکاوی ازین قرار است: به اعتقاد ملاصدرا قرآن و انسان کامل هر دو دارای مراتب وجودی متفاوتی در عالم هستی هستند و از آنجایی که بین مدرک و مدرک هماهنگی وجود دارد، درک کامل قرآن، در اختیار انسان کامل است. از نظر او انسان کامل در همه مراتب وجودی قرآنی آن متحد است و بسیاری از صفات قرآن و انسان کامل مشترک بوده و انسان کامل متخلق به صفات قرآن است. در تفکر صدرایی همچنین مقام انسان کامل برتر از قرآن است، زیرا انسان کامل صادر اول است و محال است موجودی صادر اول باشد و در عین حال معادل یا برتر داشته باشد

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، انسان کامل، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812540>

